

SLOVAN VABI NA REKREACIJO

Kodeljevo je najverjetneje znano še po čem, gotovo pa ga mnogi poznajo kot največji športni center v naši občini. V okviru Zveze športnih društev Slovan, ki zaseda večino športne infrastrukture in pa terminov tega športnega parka, deluje kar 13 klubov, ki gojijo bolj ali manj vrhunski šport. Vrhunski šport pomeni odrekanje marsičemu drugemu, treniranje tudi po dvakrat na dan in še in še. Kaj pa vsi tisti, ki nimajo visokih ambicij in bi se radi le razgibali in ostali v dobri telesni kondiciji ter po vrhu stanujejo še blizu Športnega parka Kodeljevo? Tudi za te je poskrbljeno, čeprav v mnogih klubih nimajo organizirane rekreacije, predvsem zaradi (večnega) pomanjkanja denarja in prostora. Tisti torej, ki se ne rekreirajo individualno in bi raje delali v organiziranih skupinah imajo na voljo

● Rekreacijski klub, ki sodi pod Zvezo športnih društev Slovan in je namenjen izključno rekreaciji. Trenutno sta v tem klubu aktivni samo dve skupini in sicer: splošna vadba (pon. 19.-20., sre. 20.-21., pet. 19.-20. v veliki telovadnici OŠ Ketteja in Murna) in pa košarka (sre. 18.30-20. in pet. 20.-21.30 v srednji dvorani na Fakulteti za telesno kulturo). Na splošno vadbo lahko pridejo ljudje vseh starosti in obeh spolov, se udeležijo nekaj ur in se potem, če jim je všeč, včlanijo. Članarina je letos znašala 2000 SIT. Tisti, ki se bodo včlanili zdaj, bodo za letošnje leto plačali le polovično vsoto.

Splošno vadbo že 17 let ljubiteljsko vodi gospa Nada Možek. »Pozimi poteka vadba samo v telovadnici, kjer delamo predvsem aerobne razgibalne vaje za vse telo, od glave preko trebušnih in hrbt-

nih mišic in nog. V eni uri naredimo okoli šestdeset različnih vaj, s tem da si vsak posameznik odmeri toliko, kot je primerno za njegovo fizično kondicijo. Od srede aprila do konca junija poteka vadba zunaj, predvsem na bližnjem Golovcu. Vadba v glavnem temelji na teku, hitri hoji v hrib ter razgibanju.«

Včasih je Rekreacijski klub Slovan nudil tudi obisk zaprtega bazena na Fakulteti za telesno kulturo. Danes ga ne več, saj bi bila njegova uporaba nekoliko predraga. (Mimogrede: bazen si lahko skupaj s fitnesom privoščite v Sportstudiu d.o.o., ki ga prav tako najdete v sklopu prostorov Fakultete za telesno kulturo, za 700 DEM na leto.) Če bo zanimanje dovolj veliko, so se v klubu pripravljene posvetiti še kakšnemu drugemu športu.

● Eden izmed Slovanovih klubov, ki večino svojega dela posveča rekreaciji, je Smučarski klub Snežinka. Ob ugodnih snežnih razmerah vsako soboto organizirajo smučanje za osnovnošolske otroke. Če snega na naših smučiščih ni, potem smučanje organizirajo tudi v tujini (lani so pogosto smučali v avstrijskem Katschbergu). Otrokom, ki jim je Snežinka predvsem namenjena, se lahko pridružijo tudi odrasli, le da oni smučajo v posebnih skupinah. Dokler še ni snega, bodo otroci lahko obiskovali suhe priprave in sicer ob sredah od 17.30 do 18.30 v veliki telovadnici OŠ Ketteja in Murna. Članarina znaša za otroke 1500 SIT in za odrasle 2000 SIT. Vse dodatne informacije lahko dobite na Gortanovi 21, kjer ima klub svoj sedež.

● Tudi Namiznoteniško društvo Kajuh Slovan je letos začelo z organizirano rekreacijo. Ob zelenih mizah, trenutno jih je šest, se lahko razbigate ob ponedeljkih, torkih in četrkih od 20. do 22. ure v mali telovadnici OŠ Ketteja in Murna. Ure so namenjene vsem starostnim skupinam in obema spoloma. V Ljubljani se odvijajo tudi namiznoteniške rekreacijske lige, tako da utegne biti igranje še bolj razburljivo.

Če je v zgornjem besedilu kaj takega, kar bi vam ustrezalo, se seveda vljudo vabljeno.

I. S.

REKREACIJA TUDI V ZADVORU

Se vam zdi, da preveč sedite pred televizorjem? Se vam zdi, da ste že malo zarjaveli in da bi morali kondicijo iskati s povečevalnim steklom? Bi si želeli rekreacije? Če ste na vsa ta vprašanja odgovorili pritrdilno, potem nujno berite naprej!

Športno društvo Zadvor vam ponuja rešitev. V telovadnici Osnovne šole Sostro organizirajo rekreacijo za ženske, moške in družine. Ženska rekreacija poteka ob ponedeljkih med 19.30 in 20.30, moška ob torkih med 18.30 in 19.30, vsa družina pa lahko pride na prijetno »miganje« vsako sredo od 17.30 do 18.30. Vadba poteka že od prvega oktobra naprej in če bi želeli sodelovati tudi vi, nikar ne odlašajte! Prijavite se lahko na kraju

samem, torej v telovadnici Osnovne šole Sostro pri vodji skupine.

Za tiste pa, ki so bolj zagreti za igro z malo belo žogico, za namizni tenis, ŠD Zadvor organizira turnir v namiznem tenisu. Turnir se bo odvijal v oktobru in novembru, vsak ponedeljek od 19. do 21. ure, v dvorani Zadruznega doma Zadvor. Prijave sprejema do konca oktobra Domine Juvan, tel.: 488-067.

Tudi vsi ostali, ki jim je ping-pong pri srcu, pa nimajo nobenih težav po nazivu zmagovalca KS Zadvor, so vabljene vsake ponedeljek, od 19. do 21. ure, da zaigrajo le za svoj užitek!

Čeprav je morda še zgodaj govoriti o snegu in »belih« športih, se člani ŠD Zadvor že pripravljajo na zimsko sezono.

Že zdaj čistijo podrast in urejajo traso, na kateri bodo ob prvem snegu speljane smučarske tekaške proge. Obljubljajo, da bodo takoj, ko bodo za to primerne razmere, pripravili tudi tekmovalne! Do takrat pa športni pozdrav in obilo užitka pri rekreacijski vadbi!

T. B.

MINI MOTO

Štepanjsko naselje nikakor ni znano po tem, da bi se v njem vedno dogajalo kaj novega. Ima pač tisti zoprni pečat spalnega naselja, v katero pridejo ljudje le spat, na delo in zabavati pa se hodijo drugam. Načelno se strinjamo, ampak le načelno, kajti kdaj pa kdaj se tu vendarle kaj dogaja. Ob sobotah in nedeljah se ob suhem vremenu lahko recimo zapeljemo z mini motorji ali se, če smo že dovolj vešč, udeležimo prave mini dirke. Res je! Na parkirišču nasproti pizzerije Oliva ob Litijski cesti že nekaj mesecev vsak vikend brni pet mini motorjev, ki jih lahko prav vsak najame za določen čas. Čeprav so motorji res »mini« (prostornina 39 cm³, moč 2 KM ali 6,2 KM, hitrost 60 km/h, teža 18 kg, cena od 2500 do 3000 DEM) nikakor niso namenjeni le otrokom, temveč predvsem odraslim. Pri nas je tovrstna zabava ali šport – mini moto je namreč posrečena mešanica obojega – še zelo neznana, v sosednji Italiji pa se s tem precej resno ukvarjajo že deset let.

Kljub temu, da ob njemu dobiš vso potrebno opremo – ščitnike za kolena in komolce, čelado in rokavice – je zaželeno, da se mlajši od 14

let pridejo popeljati s starši. Enega izmed motorjev so celo prilagodili posebej za mlajše, tako da so pomisleki glede varnosti popolnoma odveč. Starejši in bolj izkušeni, tudi tisti, ki tehtajo 130 kg, pa si lahko omislijo pravo dirko, saj je na voljo vsa oprema, ki je za to potrebna. Tisti, ki hočejo to mešanico zabave in športa resnično preizkusiti, naj si kak vikend pridejo ogledat, kakšna je stvar videti. Pista je postavljena v soboto od 14. ure naprej in v nedeljo od 10. ure naprej, s pogojem, da ni dežja. Skratka: zanimiva novost.

Dodatne informacije lahko dobite na 451-485 ali 441-511.

I. S.

RAZSTAVA GOB, PTIC IN ČEBELARSTVA

V Zadvoru v Zadruznem domu je bila od 23. do 26. septembra razstava gob, ptic in čebelarstvih pridelkov, ki jo je pripravilo Društvo za varstvo in vzgojo ptic Rožnik iz Ljubljane v sodelovanju z društvom čebelarjev Moste-Polje in gobarsko družino Ljubljana.

Razstava je bila ravno v času, ko je bilo v naših gozdovih največ gob. Pri kazali so nad 250 različnih gob, vse od najbolj kvalitetnih do najbolj strupenih. Kdor si je ogledal ta del razstave, je lahko videl, koliko gob je užitnih, pa tudi koliko je strupenih. Ker zelo veliko naših občanov hodi v gozdove nabirati gobe, je bil ta del zelo zanimiv, saj nas opozarja, da se si nekatere gobe zelo podobne in kar lahko zamenljive. Gobe predstavljajo nekaterim kar velik del dohodka, zato jih tudi poznajo, nedeljski nabiralci pa so predvsem uničevalci vsakovrstnih gob, saj ponavadi tiste, ki jih ne poz-

najo, pohodijo ali pa drugače uničijo in s tem siromašijo gozd. Našim ljudem v Podmolniku, Sostrem in Sadinji vasi, Zadvoru predstavljajo gozdni sadeži že od nekdaj znaten dodaten vir zaslužka, zato jih redno najdemo na ljubljanskih stojnicah in že po njihovem številu in izbiri vemo, kako bogat je gozd v sezoni.

Društvo za vzgojo in varstvo ptic je razstavilo sto različnih vrst ptic, vse so bile eksotične, kar je marsikoga motilo, češ, kje pa so domače ptice, saj jih imamo tudi mi veliko in so nekatere celo lepše od teh. Pojasnilo, da domače ptice niso udomačene in bi se

v tako majhnih kletkah ubile, je bil le obliž na našo radovednost, posebno še glede na to, da domače ptice varstveno propagirajo kot ravnoesje v naravi. Zaželeno bi bilo, da bi na podobnih razstavah svoje mesto našle tudi domače ptice. Kljub temu pa je ta del razstave dokaj zanimiv, posebno za mladež in otroke.

Čebelarstvena dela razstave se je udeležilo osem čebelarjev z 32 različnimi vrstami in vzorci medu. Ob tem so organizirali tudi ocenjevanje medu. Priznanja za najboljšo kakovost so prejeli:

- Jožef Novak, Ljubljana, za lipov med
- Janez Bazovičar, Plešivica, za kostanjev med
- Rudi Ferkolj, Golo, za cvetlični med

– David Ferle, Bizovik, za cvetlični med

Namen ocenjevanja je bil, vzpodbuditi čebelarje k čim kvalitetnejšemu pridelovanju medu kot pomembnega dela prehrane in dokazati, da je slovenski med med najboljšimi v Evropi in ga slovenski državi ni treba uvažati. Čebelarji so varuhi narave, zato naj jih država podpira, prav tako pa tudi vsaka občina posebej.

Na razstavi je bilo predstavljenih nekaj čebelarstvih novosti, npr. čebelarska zaklada in gretje čebel, s katerim se doseže zelo hiter pomladanski razvoj čebel in velik prihranek pri prehrani v zimskem času.

Razstava je bila zelo zanimiva in poučna, žal pa zaradi omejenih denarnih sredstev premalo reklamirana in zato premalo obiskana. Predvsem bi lahko uredili skupinski obisk šol in vrtcev. Zaslužila bi si večjo pozornost saj je del nas samih in del narave, ki nas obdaja.

MOJCA SVETEK

KS HRUŠICA-FUŽINE

Svet KS Hrušica-Fužine se trudi reševati zadeve okrog najemne pogodbe, kulturnega doma in lokalov v njem, vendar je to pot, ki je izredno težka, polna ovir, ki zahteva veliko časa in dela, a ni mogoče pokazati velikih rezultatov. Predvsem je pa nevhvalna, saj je potrebno na realna tla postaviti dejstva in popraviti napake predhodnih članov Sveta KS, ki so nam po nepotrebnem »zapustili tako dediščino«.

Pisarna KS je še vedno odprta vsak torek popoldan, od 16. do 18. ure v prostoru kulturnega doma – I. nadstropje, kjer se lahko ogledate, zahtevate informacije ali sporočite svoje pripombe in želje. V pisarni pa seveda ne boste našli na g. Gvozden I., tajnico KS, ki je bila tukaj zaposlena, ampak na člane novega Sveta, ki namesto nje opravljajo vsa dela vse od 23. 4. 1993. G. Gvozden se po zaključeni bolniški ni vrnil na delo, zato ji je s 1. 7. 1993 prenehalo delovno razmerje v krajevni skupnosti, namesto nje pa je Svet KD začasno pooblastil dodatno moč za urejanje dokumentacije.

VEVČE

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

Gostilniški lokal, ki so mu rekli restavracija (stal je v bližini zdajšnje Restavracije Vevče in so ga podrli ob graditvi nove), ni bil zanje, saj je bil namenjen tovarniškemu uradnikom in »boljšim ljudem«. Vanj niso zahajali, so se pa vedno spotikali obenj in ga obrekovali (bolj v šali, kot zares). Skratka, Vevče so bile vesele in družabne, živele so kot vesela družina. Veselje jim je lepšala še godba, ki je bila ustanovljena leta 1900 in še danes steber družabnega življenja. V 90 letih svojega obstoja se je razvila v eno najboljših godb na Slovenskem in sega v sam vrh evropskih godbenih orkestrrov.

Življenje je tu po II. svetovni vojni še kar nekaj let veselo teklo, saj je bilo dela in zaslužka dovolj, namesto njih pa je mislila država. Tu je bil

kino, pa restavracija, dvojne gostilne in plavalni bazeni, ki so bili silno redki v povojni Sloveniji. Tovarna je zgradila veliko stanovanjskih blokov, pa tudi delavci sami so si gradili hiše. Tovarna se je zelo razširila in tu se je začelo zaposlovati čedalje več delavcev z juga. Njihov odstotek je že tako velik, da je med domačini že čutili vznemirjenje. Stare družbe so se razbile, nove pa so bolj individualne in bolj navezane na avtomobile kot pa na prijatelje in sosede.

Vevče se s svojo zgodovino, razen s papirnico, ne morejo bogve kako pohvaliti, kljub temu pa so dale svetovno znanega opernega in koncertnega pevca Josipa Križaja (1877-1968), ki je večinoma deloval v Zagrebu, še živečega (roj. 1901) Janeza Kuharja, ki je bil vrsto let po vojni izjemen harmonikar in skladatelj, ter priljubljenega pevca Naceta

Junkarja. Vevče so znane po svoji ribiški družini, ki deluje že vrsto let, tu je že 80 let znamenita mesarija

Smrekar, ki je bila zatočišče tudi siromašnih družin.

Na Vevčah je videti še dve ali tri

Stari stanovanjski bloki iz konca prejšnjega stoletja, ki bi jih bilo potrebno zaščititi. (Fotografija: Edo Svetek)

kmetije, ki pa so v tem urbanem naselju že anahronizem; še vedno so namreč take kot pred petdesetimi leti. V vasi, če smemo tako reči, imajo tudi kapelico, posvečeno Devici Mariji, kjer so se nekdaj ustavljale procesije.

O Vevčah je bilo napisano tudi troje knjig. Dve dokaj nazorno in strokovno obravnavata ta kraj in vpliv tovarne na svojo okolico, knjiga Miroslava Kokalja pa je skrajno povojno politično obarvana.

Vevče so se po vojni iz vasi razvile v veliko strnjeno naselje in ljudje od tod se ne zaposlujejo le v Papirnici Vevče, temveč tudi drugod. Na cesti in v lokalih je prepogosto slišati tuj jezik, papirnica pa živi dalje, z njo ali ob njej pa številni tukajšnji prebivalci, med katerimi je, žal najmanj domačinov.

Ta mesec, 24. septembra, je Papirnica Vevče slovesno proslavila 150 letnico strojnega izdelovanja papirja in ob tej priložnosti ji čestita tudi naše uredništvo.

(se nadaljuje)
EDVARD SVETEK